

Утвърждавам:

Проф. д-р Таня Пенчева

**ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА
ПАРИ ПО ЧЛ. 101 ОТ ЗМИП В ИБФБМИ - БАН**

ГЛАВА I

Раздел I

Общи положения

Чл. 1 (1) С настоящите вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари се установяват критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, вътрешната система за оценка на риска и определяне на рисковия профил на клиента, както и вътрешната система за оценка на клиента по чл. 42 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, редът за използване на техническите средства за предотвратяване и разкриване изпирането на пари, както и правилата и организацията за изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние на клиента, условията и реда за събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информацията, свързана с дейността по контрол и предотвратяване изпирането на пари, системата за вътрешен контрол върху изпълнението на задълженията по Закона за мерките срещу изпирането на пари и Правилника за неговото приложение от служителите и разпределение на отговорностите между служителите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари, правилата за обучение на служителите, процедурата по анонимно подаване на сигнали от служителите за нарушение на ЗМИП и ППЗМИП.

(2) Нормативно основание за разработване на правилата по тази глава са: Закон за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 27.03.2018 г.) – ЗМИП и Правилник за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари - ППЗМИП.

Чл. 2. Правилата въвеждат предвидените в ЗМИП и правилника за неговото приложение мерки на комплексна проверка, оценка на риска, събиране и съхраняване на документи и информация и разкриване на информацията относно съмнителни операции, сделки и клиенти и вътрешните правила за разпределение на отговорностите и контрола по тяхното изпълнение.

Чл. 3. Правилата се свеждат до знанието на всички служители, които се запознават с тях и ги приемат за изпълнение.

Чл. 4. За целите на изпълнението на Правилата, понятията като „изпиране на пари“, „идентифициране на клиенти“, „оценка на риска“, „комплексна проверка“, „разширена проверка“, „опростена проверка“, „идентифициране на действителни собственици“ и др. следва да се разбират и тълкуват със смисъла, придаден им от ЗМИП и ППЗИМП.

Чл. 5. Изпирането на пари е определено в чл. 2 от ЗМИП, като умишлено:

1. преобразуване или прехвърляне на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;

2. укриване или прикриване на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

3. придобиване, владение, държане или използване на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;

4. участие, в което и да е от действията по т. 1 - 3, сдружаване с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.

5. Изпиране на пари е налице и когато дейността, от която е придобито имуществото е извършена в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

Раздел II

Система за вътрешен контрол. Специализирана служба.

Чл. 6. Създава се „Специализирана служба“, състояща се от определен един или няколко служители, която осъществяват специализирана дейност по контрол и предотвратяване изпирането на пари. При изпълнение на задълженията си съставът на „Специализираната служба“ се ръководи от разпоредбите на ЗМИП, Правилникът за неговото приложение, настоящите вътрешни правила и другите относими нормативни актове.

Чл. 7. Специализираната служба за контрол и предотвратяване изпирането на пари има следните основни функции:

1. Организира, управлява и контролира дейностите по:

- събиране, обработване, съхраняване и разкриване на информация за конкретните операции или сделки;

- събиране на доказателства относно собствеността на имуществото, подлежащо на трансфер;
 - изискване на сведения за произхода на парични средства или ценности - предмет на операциите или сделките, както и за източника на имущественото състояние, в предвидените от ЗМИП случаи;
 - събиране на информация за клиентите и поддържане на точна и подробна документация за операциите им с парични средства или ценности;
 - предоставяне на събраната информация на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ при условията и по реда на настоящите вътрешни правила, ЗМИП и актовете по неговото приложение.
2. Подготвя, предлага за утвърждаване и изпълнява приетите програми за въвеждащо продължаващо обучение на служителите, съобразно настоящите вътрешни правила, ЗМИП и актовете по неговото приложение.
 3. Организира и провежда обучението на служителите съобразно настоящите вътрешни правила с цел повишаване тяхната квалификация и ефективно прилагане на мерките срещу изпирането на пари;
 4. Упражнява непосредствен вътрешен контрол върху служителите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари;
 5. Осъществява непосредствената връзка с Държавна агенция „Национална сигурност“, дирекция „Финансово разузнаване“ и с други компетентни държавни институции съобразно изискванията на ЗМИП и нормативните актове по неговото приложение.
 6. В ИБФБМИ функциите на Специализираната служба се осъществяват от Постоянната работна група по управление на риска (ПРГУР), назначена със Заповед на Директора.

Раздел III

Критерии за разпознаване на съмнителни операции или сделки и клиенти

Чл. 8. Съгласно настоящите вътрешни правила, общите критерии, които биха могли да класифицират една операция като съмнителна са:

- необичайни условия и сложност на операцията;
- без икономическа и законова обосновааност;
- от или за държава от списъка на рисковите държави;
- внасяне брой по банкови сметки на необичайно големи суми за разплащания и дейност, която нормално се осъществява по банков път;

- често внасяне и теглене по сметки на необичайно големи суми, които явно не съответстват на дейността на клиента;
- теглене на големи суми в брой;
- натрупване на големи суми по сметки, несъответстващи на дейността и оборота и последващото им прехвърляне към чужди банки или теглене в брой;

Чл. 9. Общите критерии, които биха могли да класифицират една сделка като съмнителна са:

- съществува обосновано предположение, че имуществото или паричните средства, които са предмет на сделката, са придобити при или по повод престъпление;
- клиентът получава парични средства или друго имущество, при условия, срокове, тежести и други характеристики, които противоречат на закона;
- клиентът извършва няколко сделки в рамките на няколко дни за суми, близки по стойност до прага на извършване на задължителна идентификация по чл. 11 от ЗМИП;
- извършването на две или повече сделки в един и същи ден за суми, близки до прага на извършване на идентификация, от няколко различни лица, за които се знае, че са свързани помежду си;
- клиентът настоява за осъществени от него сделки да не се издават счетоводни документи и/или сделката да не са осчетоводява;
- използва техники за раздробяване на сделките, особено с цел заобикаляне на задълженията за идентификация и регистрация, сключването на сделки, които включват използването на електронни средства, които предвид техния размер или честота не съответстват на дейността или на обичайното използване на електронно разплащане от страна на клиента.

Чл. 10. Общите критерии за разпознаване на съмнителни контрахенти по смисъла на настоящите вътрешни правила са:

- клиентът представя документи за идентификация, чиято автентичност поражда съмнение;
- представителите или пълномощните на клиента – физическо или юридическо лице представят документи за самоличност и представителна власт, чиято автентичност поражда съмнения;
- клиентът е от държава, от списъка на рисковите държави;
- клиентът е гражданин от съмнителна държава;
- клиентът се идентифицира с чуждестранни документи за самоличност, чиято автентичност е трудно да бъде проверена;
- има данни, че клиентът е криминално проявен, както и че е криминално проявен действителния собственик на капитала на юридическото лице;

- за клиента се знае, че е под наблюдение от страна на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ или вече е бил докладван във връзка със съмнения за изпиране на пари;
- клиентът посочва като адрес адреса на трето лице или пощенска кутия като единствен адрес за кореспонденция;
- подписът в документа за самоличност видимо не съответства на положения подпис на операцията или сделката;
- клиентът отказва да подпише декларация за произход на средствата, както и декларация за действителния собственик на капитала на юридическо лице, което представлява;
- домашният или служебен номер са прекъснати или даденият телефонен номер не съществува;
- клиенти, представени от чуждестранен клон или филиал в страната на организации, за които е известно, че се занимават с производство на и/или разпространение на наркотици, трафик на хора, проституция, контрабанда с произведения на изкуството, радиоактивни материали, фалшификация на пари, ценни книжа, документи, валута и др.под;

ГЛАВА II

Правила и организация на изпълнението на задълженията за изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние.

Идентифициране на клиента и проверка на идентификационните данни

Раздел I

Общи положения

Чл. 11. (1) Идентифицирането на клиент и проверката на неговата идентификация се извършва чрез установяване на необходимите и допустими от закона документи, данни и информация, получени от надеждни и независими източници.

(2) Идентификацията на клиента и проверката на неговата идентификация е част от мерките на комплексна проверка по чл. 10 от ЗМИП, която задължително се извършва при установяване на делови взаимоотношения, в т.ч. при откриване на сметка, при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции, при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции, както и при извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка, която представлява превод на средства

съгласно чл. 3, т. 9 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ, L 141/1 от 5 юни 2015 г.), на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 1000 евро или тяхната равностойност в друга валута.

(3) В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването, идентификацията на клиента се извършва не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишава:

1. левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо от начина, по който се извършва плащането, и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции;

2. левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции.¹

(4) Идентификацията на клиента и проверката на неговата идентификация се извършва и при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП и правилника за прилагането му.

(5) Идентификацията на клиент и проверката на неговата идентификация се извършва преди установяването на деловите отношения и сделките, посочени в ал. 2 на настоящата разпоредба.

Чл. 12. (1) При идентификацията на клиент се установява дали той действа от свое име и за своя сметка или от името и за сметка на трето лице. Ако операцията или сделката се извършва чрез представител, се изискват доказателства за представителната власт и се извършва идентифициране на представителя и представлявания.

(2) Ако операцията или сделката се извършва от името и за сметка на трето лице без упълномощаване, се идентифицира и третото лице, от името и за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, което я извършва.

(3) При съмнение, че лице, декларирало извършването на операция или сделка от свое име и за своя сметка, не действа от свое име и за своя сметка, се уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ и се предприемат подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

(4) Подходящите мерки, по смисъла на ал. 3, изр. 2 на настоящата разпоредба, могат да бъдат – справка в публично достъпни източници на информация, включително местни и чуждестранни официални търговски, дружествени и други регистри, изискване на допълнителни документи и/или потвърждение на идентификацията от друго задължено по ЗМИП лице или лице, задължено да прилага мерките в друга държава – членка или трета държава по чл. 27 от ЗМИП, както и други фирми на събиране на информация.

¹ Чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от ЗМИП.

Раздел II

Идентифициране на клиенти – физически лица

Чл. 13. (1) Идентифицирането на физически лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, след съгласие на лицето, дадено по реда на чл. от Закона за защита на личните данни.

Чл. 14. (1) При идентифицирането на физическите лица се събират данни за:

1. имената;
2. дата и място на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).

(2) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин.

(3) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички идентификационни данни, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.

(4) При липса на друга възможност събирането на идентификационните данни, то може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник.

(5) Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. В тези случаи проверката на данните се извършва чрез потвърждаване идентификацията от друго задължено лице или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпирането на пари в друга държава – членка, както и чрез извършване на справки в електронни страници и бази данни на местни и чуждестранни компетентни органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и други лични документи.

Чл. 15. Въз основа на вътрешната оценка на риска, съобразно глава пета от настоящите правила, може да се събират и други данни за идентификация, като:

1. адрес за кореспонденция;
2. телефон, факс и адрес на електронна поща;
3. професия;

4. заемана длъжност;
5. работодател.

Чл. 16. (1) В случай, че клиентът откаже предоставянето на копие от официалните документи за самоличност за снемане на данните, посочени в предходните разпоредби, то извършването на операцията или сделката, както и установяването на деловите отношения се отказва.

(2) В случаите, когато деловите отношения се вече установени, при отказ да се извърши идентификация или проверка на идентификацията чрез снемане на копия от официални документи, то отношенията се прекратяват.

(3) В горните случаи, в зависимост от характера на отношенията и нивото на риск, се уведомява дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 17. (1) Проверката на събраните идентификационни данни се извършва чрез извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията, както и при повторно изискване на представени при първоначалната идентификация документи за проверка при промяна на данните в тях.

(2) За действията по проверката на събраните идентификационни данни на физическите лица се изготвя протокол, в който се отбелязва датата и часа на предприетите действия и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Раздел III

Идентифициране на юридически лица и други правни образувания

Чл. 18 (1) Идентифицирането на юридическите лица и правни образувания, включително еднолични търговци по смисъла на ТЗ, се извършва чрез представяне на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуалното им състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт или от друг документ.

(2) В случаите по чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и при наличието на официален публичен търговски или дружествен регистър в държава членка, в която е регистрирано юридическото лице, идентифицирането на юридически лица се осъществява чрез извършване на справка в търговския регистър или в съответния публичен регистър по партидата на юридическото лице.

(3) Справката по ал. 2 се документира писмено, в протокол, в който се посочва дата и час на извършване на справката, лицето, извършило справката, последната дата на актуализация по партидата на юридическото лице в съответния регистър, описание на данните за лицето - наименование, правно - организационна форма, седалище, адрес на

управление и кореспонденция, предмет на дейност, срок на съществуване, контролни органи, органи на управление и представителство, вида и състава на колективния орган на управление, основното място на търговска дейност или се посочват документите, които съдържат идентификационните данни на юридическото лице или образование, налични по партидата му.

Чл. 19. (1) С идентифицирането се цели да се установят структурата на собственост, начина на управление и контрола по отношение на юридическото лице или правно образование.

(2) При идентифицирането се събират данни за наименованието, правно-организационната форма, седалището, адреса на управление и адреса за кореспонденция, актуалния предмет на дейност или целта и характера на деловите взаимоотношения, случайна операция или сделка, срока на съществуване, контролните органи, органите на управление и представителство, вида и състава на колективния орган на управление, основното място на търговска дейност.

(3) Когато в официалното извлечение от съответния регистър не се съдържат данните по ал. 4, събирането им се извършва чрез представяне на други официални удостоверителни документи за тези данни.

(4) На идентификация по реда на чл. 13 и следващите от настоящите вътрешни правила подлежат и законните представители на клиент – юридическо лице или правно образование и техните пълномощници.

Чл. 20. В случаите, когато дейността на юридическите лица и правни образувания подлежи на лицензионен, регистрационен или разрешителен режим, клиентите, встъпващи с делови отношения, случайна операция или сделка представят и заверено копие на съответната лицензия, регистрация или разрешение относно дейността.

Чл. 22. (1) Проверката на събраните идентификационни данни се извършва чрез справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени и дружествени регистри, установяване на изискване първото плащане по сделка или операция да се извърши по сметка на клиента, открита в кредитна институция от Република България, както и повторно изискване на представените за извършването на първоначалната идентификация документи и проверка за наличие на промяна в данните.

(2) За действията по проверката на събраните идентификационни данни се изготвя протокол, в които се отбелязва датата и часа на предприетите действия и имената и длъжността на лицето, което ги е извършило.

Раздел IV

Идентификация на действителните собственици на клиент – юридическо лице или правно образование и проверка на тяхната идентификация

Чл. 23. (1) Идентифицирането на физическото лице – действителен собственик на клиент – юридическо лице или правно образование се извършва чрез справка в съответния регистър и документите, изискани при неговата идентификация по реда на чл.

18 и сл. от настоящите вътрешни правила, както и чрез подписване на декларация по чл. 59, ал. 1, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари по образец – приложение № 2 към чл. 37, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗМИП.

Чл. 24. „Действителен собственик“ на клиент – юридическо лице или правно образувание е:

(1) Физическо лице или физически лица, което/които притежават или контролират юридическо лице или правно образувание, и/или физическо лице или физически лица, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена операция, сделка или дейност, и които отговарят най-малко на някои от следните условия:

1. По отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността. Индикация за пряко притежаване е налице, когато физическо лице/лица притежава акционерно или дялово участие най-малко 25 на сто от юридическо лице или друго правно образувание. Индикация за косвено притежаване е налице, когато най-малко 25 на сто от акционерното или дяловото участие в юридическо лице или друго правно образувание принадлежи на юридическо лице или друго правно образувание, което е под контрола на едно и също физическо лице или физически лица, или на множество юридически лица и/или правни образувания, които в крайна сметка са под контрола на едно и също физическо лице/лица.

2. По отношение на доверителната собственост, включително тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост, действителният собственик е:

- а) учредителят;
- б) доверителният собственик;
- в) пазителят, ако има такъв;
- г) бенефициерът или класът бенефициери, или
- д) лицето, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, когато физическото лице, което се облагодетелства от нея, предстои да бъде определено;
- е) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства.

3. По отношение на фондации и правни форми, подобни на доверителна собственост - физическото лице или лица, които заемат длъжности, еквивалентни или сходни с посочените в т. 2.

(2) Не е действителен собственик физическото лице или физическите лица, които са номинални директори, секретари, акционери или собственици на капитала на юридическо лице или друго правно образувание, ако е установен друг действителен собственик.

(3) „Контрол“ е контролът по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон, както и всяка възможност, която, без да представлява индикация за пряко или косвено притежаване, дава възможност за упражняване на решаващо влияние върху юридическо лице или друго правно образувание при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване на юридическото лице, прекратяване на дейността му и други въпроси от съществено значение за дейността му.

(4) Индикация за „непряк контрол“ е упражняването на краен ефективен контрол върху юридическо лице или друго правно образувание чрез упражняването на права чрез трети лица, включително, но не само, предоставени по силата на упълномощаване, договор или друг вид сделка, както и чрез други правни форми, осигуряващи възможност за упражняване на решаващо влияние чрез трети лица.

(5) Когато, след като са изчерпани всички възможни средства, не може да се установи като действителен собственик лице съгласно ал. 1 или когато съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик, за „действителен собственик“ се счита физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител.²

Чл. 25. Клиентите – юридически лица или правни образувания с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала, представят удостоверение, договор или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента.

Раздел V

Изясняване на произхода на средствата.

Чл. 26. (1) Произходът на средствата на клиента се изяснява чрез събиране на информация за неговата основна дейност, включително за действителния и очакван обем на деловите взаимоотношения, операции или сделки чрез попълване на въпросник или друг подходящ начин, както и събиране на информация за дейността на клиента от официални независими източници – публично достъпни регистри от база данни и други.

(2) При невъзможност за изясняване произхода на средствата, както и в случаите на получена противоречива информация, клиентът попълва писмена декларация по чл. 66, ал.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари по образец – приложение № 4 към чл. 47, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗМИП.

ГЛАВА III

Условия и ред за събиране, съхраняване и разкриване на информация.

² § 2 от ДР на ЗМИП.

Раздел I

Събиране и съхраняване на информация

Чл. 30. (1) При възникване на съмнение за изпиране на пари или наличие на средства с престъпен произход, „Специализираната служба“ събира задължително информация относно съществените елементи и размери на операцията или сделката, съответните документи и другите идентифициращи данни.

(2) Служителят, натоварен с приложението на мерките за предотвратяване изпирането на пари, изготвя доклад за съмнителна операция или сделка, който се предоставя на ръководителя.

Чл. 31. (1) Всяко съобщение за съмнение за изпиране на пари или наличие на средства с престъпен произход, независимо от начина, по който е направено и пред лицето, пред което е направено, се завежда от служителите от „Специализираната служба“ в специален дневник, който се прошнурова, пронумерова и заверява с подписа на служителя на „Специализираната служба“ и се подпечатва от задълженото лице. В дневника се описват и конкретните факти от доклада на „Специализираната служба“.

(2) В случаите на ал. 1 на настоящата разпоредба, се открива преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените действия, свързани със съобщението или съответните операции и сделки.

(3) Служителите на „Специализираната служба“ отговарят за правилното съхраняване и водене на дневника по ал. 1 и преписките по ал. 2 на настоящата разпоредба.

(4) Дневникът по ал. 1 може да се поддържа и в електронен вид или по друг начин, ако функционалните характеристики на електронния дневник или вътрешна система позволяват - удостоверяване на времето на записване на съобщението с точност до година, дата, час, минута и секунда с квалифицирано удостоверение за време и създаване на историческа справка за всички движения, свързани с въвеждане на записи в електронния дневник и *не позволяват* - промяна на поредността на записаните съобщения или на тяхното съдържание, неправомерно унищожаване и/или изтриване на записано съобщение и неправомерен достъп, изменение или разпространение на дневника.

Чл. 32. (1) Събраните по настоящите вътрешни правила, ЗМИП и ППЗМИП документи, данни и информация, както и документите, които установяват вътрешната оценка на риска, се съхраняват за срок 5 години.

(2) Срокът по алинея първа, в случаите на установяване на делови взаимоотношения с клиенти, започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията.

(3) Срокът по алинея първа, в случаите на извършване на случайни операции или сделки, започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване.

(4) В случаите на разкриване на информация при съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на разкриването на информацията.

(5) За документите, изготвени в изпълнение на изискванията за оценка на риска, срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на изготвянето им.

(6) По писмено указание на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ срокът по ал. 1 може да бъде удължен с не повече от две години.

(7) Настоящите вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари се съхраняват през цялото време за упражняване на дейността и една година след преустановяването ѝ.

Чл. 32. (1) Събраните документи, данни и информация се съхраняват по начин, който позволява да бъдат на разположение на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, на съответните органи за надзор и на одиторите.

(2) При поискване от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ документите се предоставят в оригинал, служебно заверен препис, извлечение или справка в определения от директора на дирекцията срок и формат.

(3). Информацията, документите и данните за отделните сделки и операции, и клиенти се съхраняват по начин, който да позволява тяхното своевременно възстановяване, в случай че същите следва да се предоставят за използване като доказателство в съдебни и досъдебни производства.

Чл. 33. Събраните данни и информация могат да се използват само за целите на ЗМИП и нормативните актове по неговото приложение.

Раздел II

Разкриване на информация

Чл. 34. (1) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, „Специализираната служба“ незабавно уведомява задълженото лице, което преценява необходимостта от уведомяване на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) В случаите, когато задълженото лице прецени необходимостта от съобщаване наличната информация за операцията или сделката, то уведомява незабавно дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършването на операцията или сделката, като забавя нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. Максималният срок, в който може да се отложи операцията или сделката се посочва в уведомлението.

(3) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно и има вероятност това да попречи разкриване изпирането на пари, уведомяването на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ се извършва незабавно след осъществяването ѝ, като се посочват причините, поради които забавянето е било невъзможно.

(4) Уведомяването на дирекцията може да се извърши и от служители, които не са задължени лица по ЗМИП и не отговарят за прилагането на мерките срещу изпирането на пари. Дирекцията запазва анонимността на тези служители.

(5) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ предоставя обратна информация, свързана с извършеното уведомяване, като решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на дирекцията.

(6) При узнаване за изпирането на пари или за наличие на средства с престъпен произход, задължените лица уведомяват и компетентните органи съгласно Наказателно – процесуалния кодекс и Закона за министерство на вътрешните работи.

Чл. 35. (1) Уведомяването при съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход се извършва в писмена форма по образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) В случаите на ал. 6 на чл. 34 от настоящите правила в съответната част на утвърдения образец се посочват и кои други органи са уведомени.

(3) Към уведомлението по ал.1 и ал. 2 се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за операцията или сделката и за клиента. Когато документите се предоставят на електронен носител удостоверяването верността на копията с оригиналите се извършва от задълженото лице, което се посочва изрично в уведомлението.

(4) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

(5) Неспазването на формата не води до недействителност на извършеното уведомяване.

(6) Алинея 4 не се прилага в случаите, когато уведомяването следва да бъде извършено във формат, определен от директора, който не е спазен, както и когато следва да се извърши по електронен път.³

Чл. 36. (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ се уведомява и за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на клиент в рамките на установените отношения, сделки или операции.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя на месечна база, до 15-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, на хартиен или магнитен носител или по електронен път по образец, утвърден от директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

³ Чл. 51, ал. 6 от ППЗМИП

Чл. 37. (1) Дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ може да поиска предоставяне на информация относно съмнителни операции, сделки или клиенти. Поисканата информация се предоставя в срок от три дни от получаване на искането или в определения от дирекцията друг срок.

(2) Предоставянето на информацията по ал. 1 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна, банкова, търговска тайна или професионална тайна или че същата представлява данъчна или осигурителна информация или защитена лична информация.

ГЛАВА IV

Система за вътрешен контрол върху изпълнението на задълженията по ЗМИП и актовете по неговото приложение

Раздел I

Вътрешна организация и контрол

Чл. 38. Служителите от „Специализирана служба“ изготвят ежемесечни писмени отчети за дейността си по събраната информация относно клиентите, операции и/или сделки и осъществения контрол върху служителите относно изпълнението на задълженията по ЗМИП и ППЗМИП.

Чл. 39. (1) Ръководителят проверява на всеки три месеца дейността на специализираната служба, като в случай, че намери пропуски в нейната работа, дава задължителни препоръки по приложението на мерките, приети в настоящите вътрешни правила.

(2) Неспазването на дадените препоръки е основание за носене на дисциплинарна отговорност на съответния служител за неизпълнение на задълженията си по ЗМИП, ППЗМИП и настоящите вътрешни правила.

Раздел II

Обучение на служителите

Чл. 40. (1) При постъпване на работа служителите се запознават на настоящите вътрешни правила, като писменото им приемане и съгласие за изпълнение е условие за започване на работа.

(2) Запознаването с настоящите вътрешни правила, ЗМИП и ППЗМИП, както и конкретните отговорности на служителя във връзка с изпълнение на мерките по Закона и правилника за неговото приложение, се удостоверява с декларация относно посочените обстоятелства.

Чл. 41. (1) На служителите се осигурява продължаващо обучение от служители на „Специализираната служба“ във връзка с дейността им по превенция на изпирането на пари и прилагането на мерките по ЗМИП и актовете по прилагането му.

(2) Обучението се осъществява от служители от „Специализираната служба“ по чл. 107 от ЗМИП ежегодно в периода ноември – декември месец на текущата година.

(3) Обучението включва анализ на приложените мерки съобразно настоящите вътрешни правила и законната уредба относно разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти и конкретни практически указания, съобразна анализа, за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти. Присъствието на обучението са документира писмено с протокол, като присъствените листове и протокола се съхраняват от „Специализираната служба“ по реда на ЗМИП и правилника за неговото приложение.

Чл. 42. (1) Освен посоченото обучение, на служителите се извършва въвеждащо и продължаващо практическо обучение, съобразно изискването на чл. 67, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗМИП.

(2) Обучението по ал. 1 се извършва от „Специализираната служба“, съобразно изготвения и одобрен план за въвеждащо и продължаващо обучение.

Чл. 43. (1) Въвеждащото обучение се извършва на всички новопостъпили служители в срок до 3 седмици от постъпване на работа.

(2) След провеждане на обучението служителите преминават тест, изготвен от „Специализираната служба“ или лично от задължените по чл. 4 от ЗМИП лица, чиито въпроси са насочени към разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти и предприемане на необходимите действия и мерки при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари.

(3) Тестовите се подготвят, провеждат и оценяват от служителите на „Специализираната служба“ или лично от задължените по чл. 4 от ЗМИП лица, като резултатите се оценяват по десетобалната система.

(4) В случай, че резултатите от проведения тест на определен/и служител/и са незадоволителни – под 70%, „Специализираната служба“ или задължените по чл. 4 от ЗМИП лица провеждат допълнителна разяснителна обучителна сесия на съответния служител.

Чл. 44. Практическото продължаващо обучение се провежда веднъж годишно и е задължително за всички служители. Обучението се провежда в група и е под формата на презентация, последвана от дискусия.

Чл. 45. (1) Присъствието на въвеждащото и продължаващо обучение се документира писмено. Присъствените листове и материалите от проведения тест се съхраняват от „Специализираната служба“ или лично от задълженото лице по чл. 4 от ЗМИП.

(2) В срок до 15 – то число на месец февруари за годината, за която се отнася изпълнените планове за въвеждащо и продължаващо обучение, съобразно чл. 67, ал. 1 от

Правилника за приложение на ЗМИП, се изпращат на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 46. При неспазване на задълженията по ЗМИП и ППЗМИП и несвоевременно уведомяване на ръководителя за съмнителни сделки, клиенти и операции, лицата, допуснали извършването на нарушения на ЗМИП носят освен дисциплинарна и административнонаказателна отговорност по ЗМИП.

ГЛАВА V

Вътрешна система за оценка на риска и определяне рисковия профил на клиента.

Вътрешна система по чл. 42 от ЗМИП

Раздел I

Общи положения

Чл. 47. (1) Оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм се извършва по точкова система, съобразно рисковите фактори, посочени в настоящите вътрешни правила, по която и нивото на риск се определя като високо, средно и ниско.

(2) Отделните категории рискови фактори се оценяват с общ брой точки – 100, получен от сумирането на определените точки, в зависимост от преценката за наличие на конкретните рискови фактори.

(3) Като клиенти с висока степен на риск се оценяват тези, получили от 70 до 100 точки, за средна степен на риск – от 40 до 69 точки и за ниска степен на риск до 39 точки.

Чл. 48. Категориите, рискови фактори, които се отчитат при определяне оценката на риска по настоящия раздел са:

1. клиентът и неговият действителен собственик на клиента;
2. държавата или географската зона, в която е установен клиентът или неговият действителен собственик или в която клиентът или неговият действителен собственик извършва стопанската си или професионалната си дейност или с която е свързан по друг начин;
3. предлаганите продукти и услуги, както и с вида на извършваните сделки или операции;
4. механизмите за доставка, използвани за продуктите, услугите, сделките и операциите по т. 3.

Чл. 49. (1) Рисковите фактори, които се отчитат за клиента и неговия действителен собственик, и съобразно които ще се извърши оценката на риска, са свързани със:

1. стопанската или професионалната дейност на клиента и на действителния собственик на клиента – 20 точки;

2. репутацията на клиента и на действителния собственик на клиента - 20 точки;
3. вида и поведението на клиента и на действителния собственик на клиента – 10 точки.

(2) Стопанската и професионална дейност на клиента ще се оценява с оглед:

- свързаността на дейността му със сектори, които се свързват с по-висок риск от корупция – 5 точки;
- свързаността със сектори, които се свързват с по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм – 5 точки;
- принадлежността му към някоя от категориите по чл. 36 от ЗМИП – 5 точки;
- заемане на друга важна позиция, извън обхвата на чл. 36 от ЗМИП, която му дава възможност за злоупотреба с това положение за лично облагодетелстване или облагодетелстване на трето лице – 5 точки;

(3) Репутацията на клиента и неговия действителен собственик ще се преценява с оглед:

- наличието на информация в медиите или в други източници за информация относно повдигнати обвинения за тероризъм или финансиране на тероризъм или за блокиране на активи, свързано с прилагане на мерките срещу изпирането на пари – 10
- наличие на негативна информация в медиите или други източници, включително относно повдигнати обвинения или подозрения в престъпна дейност – 10 точки;

(4) Поведението на клиента и неговия действителен собственик ще се преценяват с оглед:

- наличието на съмнения относно достоверността или точността на идентификационните данни – 4 точки;
- степента на прозрачност на структурата на собственост на юридическото лице или правно образувание – 4 точки;
- степента на съответствие на установения произход на средствата и източник на имуществено състояние с наличната за клиента и действителния му собственик информация – 2 точки;

Чл. 50. (1) При оценката на рисковите фактори, свързани с държавите и географските зони, в които клиентът или действителния собственик на клиента са установени, ще се отчита:

1. ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната държава или географска зона – 3 точки;
2. нивото на риск от финансиране на тероризъм в съответната държава или географска зона – 4 точки;
3. нивото на прозрачност и степента на спазване на данъчното законодателство в съответната държава или географска зона - 2 точки;

4. нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност в съответната държава или географска зона – 1 точки;

(2) Ефективността на установените в съответната държава или географска зона системи за превенция изпирането на пари и финансиране на тероризма ще се преценяват съобразно указанията на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна гандия „Национална сигурност“ по чл. 46, ал. 5 от ЗМИП – 3 точки.

(3) Нивото на риск при финансиране на тероризъм ще се преценява с оглед:

- наличието на наложени на държавата санкции, ембарго или други меркиот ЕС или ООН - 2 точки;
- информация в медиите, че съответната държава предоставя финансиране или подкрепя терористични дейности или на територията ѝ действат терористични организации – 2 точки;

(4) Нивото на прозрачност и степента на опазване на данъчното законодателство ще се преценяват с оглед наличието на надеждни и достъпни регистри на действителните собственици – 2 точки.

(5) Нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност ще се преценява с оглед наличието на информация в медиите за нивата на корупция, данъчни престъпления, организирана престъпност или друга престъпна дейност – 1 точки.

Чл. 51. (1) При идентифицирането на рисковете, свързани с продуктите, услугите, сделките или операциите, ще се отчитат рискови фактори, свързани със:

1. степента на прозрачност на съответните продукт, услуга, сделка или операция – 10 точки;
2. сложността на съответните продукт, услуга, сделка или операция – 10 точки;
3. стойността или размера на съответните продукт, услуга, сделка или операция – 10 точки.

(2) Степента на прозрачност на съответния продукт, услуга или сделка ще се преценява с оглед възможността трето за деловото отношение лице да окаже решаващо влияние при ползването на продукта или услугата, сключването на сделката или извършването на операцията – 10 точки.

(3) Степента на сложност по т. 2 на ал.1 ще се преценява с оглед степента, в която съответната сделка или операция позволява участието на много лица или лица от различни държави и юрисдикции – 10 точки.

(4) Стойността или размера на съответния продукт, услуга или сделка ще се преценява с оглед:

- степента, в която продуктите и услугите предпоставят извършването на сделки или операции на голяма стойност – 5 точки;
- при определяне на максимални прагове – степента, в която тези прагове ограничават използването на продуктите и услугите за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма – 5 точки.

Чл. 52. (1) При идентифицирането на рисковете, свързани с механизмите за доставка, ще се отчитат рискови фактори, свързани със:

1. степента, в която деловото взаимоотношение се установява и сделките и операциите се извършват неприсъствено, и условията, при които се осъществява – 5 точки;
2. степента, в която лицето по чл. 4 от ЗМИП ползва посредници или представители, и начина, по който са уредени тези отношения – 5 точки.

(2) Рискът по т. 1 на ал.1 ще се преценява с оглед обстоятелството дали клиентът присъства физически при идентифицирането или то се извършва дистанционно и при какви условия – 5 точки;

(3) В случаите на представителство, дали представителя е субект на задължения и контрол, аналогични на задълженията по ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП – 5 точки.

Чл. 53. Оценката на риска като висока, средна или ниска, ще се извършва съобразно описаните в чл. 49, чл. 50, чл. 51 и чл. 52 групи рискови фактори и точкуването им, съобразно настоящите вътрешни правила.

Чл. 54. (1) Оценката на риска се извършва от „Специализираната служба“ и се актуализира на всеки две години.

(2) Оценката на риска се актуализира, преди изтичане на срока по ал. 1, при настъпване на значителна промяна на предоставяните или използвани продукти, услуги и механизми за доставка на клиента и изменение на географските фактори, както и при установяване от дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ или друг държавен орган за контрол на нарушения на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП, които се отразяват негативно на извършената оценка на риска съобразно настоящите вътрешни правила.

Чл. 55. (1) На всеки две години служителите на „Специализираната служба“ извършват проверка за съответствие на настоящите вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари със законовите изменения и препоръки и при констатирани противоречия или неефективно изпълнение правят предложение за предприемане на съответните изменения и мерки.

(2) На всеки две години „Специализираната служба“ извършва анализ на документиранията съобщения за съмнения за изпиране на пари и финансиране на тероризъм, предприетите мерки съобразно настоящите правила, включително и анализ на резултатите от приложението им.

(3) В случай, че в резултат от анализа по ал. 2 се констатира неефективно управление на рисковете и неефективно приложение на мерките по настоящите правила, ЗМИП и ППЗМИП, то „Специализираната служба“ предлага изменение на определените рискове клиенти, реализиране на разширени мерки на комплексна проверка и мерки за преодоляване слабостите при управление на рисковете.

Чл. 56. Разширените мерки на комплексна проверка включват:

1. Изискване на допълнителни документи и информация от клиента;
2. Справки в интернет, вътрешни или външни бази от данни;
3. Мерки, съдържащи се в указания, издадени от директора на дирекция „Финасово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“.
4. Писмена декларация, изисквана от лицето, с цел установяване дали то попада в някоя от категориите лица по чл. 36 от ЗМИП.

Чл. 57. (1) Освен за категории клиенти с висок риск, разширените мерки на комплексна проверка задължително се прилагат в случаите на встъпване в делови взаимоотношения с клиенти, които са клиенти и действителни собственици на клиент – юридическо лице или правно образувание, членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик - държавата; кметове и заместник-кметове на общини, кметове и заместник-кметове на райони и председатели на общински съвети; ръководители и заместник-ръководители на международни организации, членове на управителни или надзорни органи в международни организации или лица, изпълняващи еквивалентна функция в такива организации.

в Република България, в друга държава – членка, в трета държава или международна организация, както и свързани с тези лица клиенти.

(2) Видни политически личности по смисъла на ал. 1 са физически лица, които изпълняват или на които са били поверени следните важни обществени функции:

1. държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
2. членове на парламенти или на други законодателни органи;
3. членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;
4. членове на сметна палата;
5. членове на управителни органи на централни банки;
6. посланици и управляващи дипломатически мисии;
7. висши офицери от въоръжените сили;
- 8.

(3) За целите на ал. 1 за „свързани лица“ се смятат:

1. съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
2. низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които низходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
3. възходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които възходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;

4. роднините по сребрена линия от втора степен и техните съпрузи или лицата, с които роднините по сребрена линия от втора степен живеят във фактическо съжителство на съпругески начала;

5. всяко физическо лице, за което се знае, че е действителен собственик съвместно с лице по ал. 2 на юридическо лице или правно образувание или се намира в други близки търговски, професионални или други делови взаимоотношения с лице по ал. 2

6. всяко физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, за което се знае, че е било създадено в полза на лице по ал. 2.

(4) Мерките на разширена комплексна проверка се прилагат и при встъпване в делови взаимоотношения и в хода на такива взаимоотношения, извършване на случайна операция или сделка с физически лица, юридически лица или правни образувания със седалище във високорискови трети държави, при оценени като високо рискови нови продукти, технологии, бизнес практики и механизми за доставка, при сложни или необичайно големи сделки или операции, както и операции и сделки без явна икономическа или законна цел.

(5) Мерките за разширена комплексна проверка се прилагат във всички случаи на установен висок риск, както и в случаите, когато клиентът или действителният собственик на клиента е от държава, за която е налична информация за високи нива на корупция, или от държава - обект на санкции, ембарго или подобни мерки от страна на Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, както и в случаите на конкретни указания от страна на Европейския съюз или Организацията на обединените нации, клиентът юридическо лице или друго правно образувание е със структура на собственост, която включва номинални собственици и управители или по друг начин затруднява установяването на действителните собственици и/или предполага анонимност, когато няма реална дейност в страната ли използва открита сметка предимно за прехвърляне на средства между други лица, в случаите на частично съвпадение на идентификационните данни с тези на лица, за които е налична негативна информация в бази данни или информация от открити източници.

(6) Лицата по настоящата разпоредба подписват писмена декларация по чл. 42, ал. 2, т. 2 от ЗМИП по образец – приложение № 1 към чл. 26, ал. 1 от ППЗМИП.

Чл. 58. (1) В случаите, когато се установи, че лицето попада в категорията лица по чл. 36 от ЗМИП, периодично, при възможност за публичен достъп, се извършва преглед и сравнение между информацията за декларираното имущество и събраната, в резултат на прилагане на мерките за комплексна проверка.

(2) Ежегодно се извършва и преглед на сделките и операциите с клиент, за който е установено, че е лице по чл. 36 от ЗМИП с оглед преценка относно съществена промяна във вида, стойността, обема, честотата, размера и начина на извършване на сделките и операциите, която би могла да окаже влияние върху нивото на установения риск.

(3) Действията по проверките по ал. 1 и ал. 2 се извършват от служителите на „Специализираната служба“ ежегодно и за резултата от тях се уведомява задълженото лице.

(4) По указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ действията на „Специализираната служба по ал. 1 и ал. 2 се извършват в по-кратки периоди от време.

(5) Актуализацията се извършва на по-кратки периоди и когато клиентът или действителният собственик на клиента, за когото е установено, че е лице по чл. 36 от ЗМИП, е от държава, за която е налична информация за установено високо ниво на корупция или за установени съществени пропуски в механизмите за прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма или е свързан със сектор, по отношение на който в извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, националната оценка на риска, вътрешната оценка на риска и оценката на риска от професионалните организации и сдружения, за който е установен по-висок риск от корупция или изпиране на пари.

Чл. 59. (1) В случаите, когато лицето по чл. 57 от настоящите правила е престанало да заема длъжност за период не по-малък от една година, правилата за разширена комплексна проверка не се прилагат.

(2) Специализираната служба извършва оценка на риска на деловото взаимоотношение с клиента по ал. 1, с оглед преценка необходимостта от продължаване прилагането на една или няколко мерки на разширена комплексна проверка.

(3) Оценката по алинея 2 на настоящата разпоредба се актуализира на годишна база.

ГЛАВА VI

Правила за анонимно и независимо подаване на вътрешни сигнали от служителите за нарушения на ЗМИП и актовете по неговото приложение

Чл. 60. (1) Всеки един служител може да подава сигнали за неизпълнение на задълженията на „Специализираната служба“ по приложенията на вътрешните правила и установените в ЗМИП и ППЗМИП задължения за разкриване на информация при съмнение и/или узнаване за изпиране на пари или налацие на средства с престъпен произход.

(2) Сигналите се подават до задълженото лице. Сигналите може да са анонимни.

(3) По всеки един сигнал, дори и анонимен, задължително се извършва проверка, като се изискват и обясненията на задължените по настоящите правила лица.

Чл. 61. В случай, че в резултат на проверката, се установи неизпълнение на задълженията по настоящите правила, ЗМИП и ППЗМИП на виновните лица се налага съответната дисциплинарна санкция.

Чл. 62. Лицата, подали сигнали за неизпълнение на задълженията по приложението на мерките срещу изпирането на пари и финансиране на тероризъм, не могат да бъдат държани отговорни, в случай, че в резултат на проверката не се установят нарушения на задълженията на служителите по прилагане на настоящите вътрешни правила и мерките за контрол и предотвратяване изпирането на пари.

Заключителни разпоредби

§1. Тези вътрешни правила са изработени в съответствие с изискванията на ЗМИП, Правилника за приложението му и Примерния правилник за тези правила, приет от Ръководството на БАН.

§2. Тези вътрешни правила се приемат от НС на ИБФБМИ и влизат в сила от датата на утвърждаването им от Директора на ИБФБМИ и се публикуват на сайта на ИБФБМИ.